

BAHAGIAN 6
PERHUBUNGAN ANTARA PERSEKUTUAN DENGAN NEGERI-NEGERI
Bab 1 – Pembahagian Kuasa-kuasa Perundangan 76.

Kuasa Parlimen Membuat Undang-Undang untuk Negeri-negeri dalam hal-hal tertentu.

1) Parlimen boleh membuat undang-undang mengenai apa-apa perkara yang disebut dalam Senarai Negeri, tetapi hanya seperti berikut sahaja :-

b) bagi maksud mengadakan persamaan undang-undang di antara dua buah Negeri atau lebih;

4) Parlimen boleh, bagi maksud hanya menentukan persamaan undang-undang dan dasar, membuat undang-undang mengenai pemegangan tanah, perhubungan antara tuan-tanah dengan penyewa, pendaftaran hakmilik dan suratikatan berhubung dengan tanah, pindahmilik tanah, gadaijanji, pajakan dan gadaian mengenai tanah, ismen dan lain-lain hak dan kepentingan mengenai tanah, mengambil tanah dengan paksa, mengenai kadar dan penilaian tanah, dan kerajaan tempatan; dan Fasal (1)(b) dan (3) tidak boleh dipakai bagi apa-apa undang-undang mengenai mana-mana perkara itu

Bab 4 - Tanah

83. Pengambilan Tanah Bagi Maksud-Maksud Persekutuan.

(1) Jika Kerajaan Persekutuan berpuas hati bahawa tanah di sesuatu Negeri, iaitu bukannya tanah milik, adalah dikehendaki bagi maksud-maksud persekutuan maka Kerajaan Persekutuan boleh, selepas berunding dengan Kerajaan Negeri itu, menghendaki Kerajaan Negeri itu mengarahkan supaya mana-mana tanah sebagaimana diarah oleh Kerajaan Persekutuan itu diberi kepada Kerajaan Persekutuan atau kepada mana-mana pihak berkuasa awam sebagaimana diarah oleh Kerajaan Persekutuan dan kemudiannya adalah menjadi kewajipan bagi Kerajaan Negeri itu berbuat demikian:

Dengan syarat bahawa Kerajaan Persekutuan tidak boleh menghendaki diberi mana-mana tanah yang direzab untuk sesuatu maksud Negeri melainkan jika berpuas hati bahawa tanah itu adalah dikehendaki demi kepentingan negara.

(2) Jika, menurut Fasal (1), Kerajaan Persekutuan berkehendakkan Kerajaan Negeri mengarahkan tanah diberi untuk selama-lamanya, maka tanah-tanah itu hendaklah diberi dengan tidak dikenakan apa-apa sekatan tentang kegunaan tanah itu tetapi tertakluk kepada syarat bahawa cukai tanah yang berkenaan hendaklah dibayar pada tiap-tiap tahun dan Persekutuan hendaklah membayar kepada Negeri itu premium yang sama banyak dengan nilai pasar tanah itu; dan jika Kerajaan Persekutuan berkehendakkan Kerajaan Negeri mengarahkan diberi apa-apa kepentingan lain mengenai tanah, Persekutuan hendaklah membayar kepada Negeri itu cukai tahunan yang sepatutnya bagi kepentingan itu dan juga premium yang berpatutan, jika dikehendaki oleh Kerajaan Negeri: Dengan syarat bahawa jika nilai tanah itu telah naik oleh kerana tanah itu telah dimajukan (atas perbelanjaan sesiapa yang lain daripada Negeri) semasa tanah itu direzab bagi maksud-maksud persekutuan, maka kenaikan itu tidak boleh diambil kira pada menentukan nilai pasar, cukai atau premium bagi maksud-maksud Fasal ini.

(3) Jika tanah adalah dikehendaki di bawah Fasal (1) dan pada tarikh dikehendaki itu, Tanah itu telah dicadangkan bagi apa-apa maksud Negeri, maka jika --

(a) tanah lain diambil oleh Negeri bagi maksud itu sebagai ganti tanah yang dikehendaki itu; dan

(b) harga tanah yang diambil sedemikian lebih daripada jumlah yang dibayar oleh Persekutuan (kerana apa-apa lain daripada cukai) menurut Fasal (2) mengenai kepentingan yang diberi kepada Persekutuan itu,

Persekutuan hendaklah membayar kepada Negeri itu sejumlah wang yang berpatutan oleh kerana kelebihan itu.

(4) Jika menurut Perkara ini tanah diberi sebagai tambahan dan kepentingan mengenai Tanah itu adalah terletak pada Persekutuan atau mana-mana pihak berkuasa awam, maka apa-apa jumlah wang yang kena dibayar sebagai premium di bawah Fasa (2) bagi tanah itu hendaklah dikurangkan sebanyak nilai pasar bagi apa-apa kemajuan yang telah dilakukan (atas perbelanjaan sesiapa yang lain daripada Negeri) semenjak kepentingan itu mula terletak seperti di atas.

(5) Peruntukan-peruntukan Perkara ini yang tersebut di atas (kecuali Fasal (3)) hendaklah dipakai mengenai tanah milik sebagaimana peruntukan-peruntukan itu dipakai mengenai tanah yang bukan tanah milik, tetapi tertakluk kepada pengubahsuaian-pengubahsuaian yang berikut:

(a) dalam Fasal (1), perkataan “selepas berunding dengan Kerajaan Negeri itu” hendaklah ditinggalkan;

(b) jika tanah adalah dikehendaki di bawah Fasal itu, maka adalah menjadi kewajipan bagi Kerajaan Negeri mengarahkan supaya apa-apa kepentingan mengenai tanah itu sebagaimana yang perlu untuk mematuhi kehendak itu diambil dengan cara perjanjian atau paksa;

(c) apa-apa perbelanjaan yang dilakukan oleh Negeri pada atau berkenaan dengan mengambil tanah mengikut perenggan (b) hendaklah dibayar balik oleh Persekutuan, dikecualikan bahawa jika tanah itu diambil dengan cara perjanjian maka Persekutuan tidak boleh, melainkan jika ia adalah satu pihak dalam perjanjian itu, dikehendaki membayar lebih daripada apa yang sepatut dibayar olehnya jika tanah itu diambil dengan cara paksa;

(d) apa-apa wang yang dibayar oleh Persekutuan kepada Negeri mengikut perenggan (c) hendaklah, bagi maksud-maksud Fasal (2), diambilkira pada menentukan nilai pasar, cukai tanah yang berkenaan atau cukai tahunan yang sepatutnya, dan hendaklah dipotong daripada apa-apa premium yang kena dibayar oleh Persekutuan di bawah Fasal itu.

(6) Jika tanah diberi kepada Persekutuan menurut Fasal (1) dan tanah itu atau kepentingan mengenainya telah diambil oleh Kerajaan Negeri atas perbelanjaan Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu sebelum Hari Merdeka, maka perenggan (d) Fasal (5) hendaklah dipakai terhadap wang yang telah dibayar mengenai pengambilan itu oleh Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu seolah-olah wang itu dibayar oleh Persekutuan mengikut perenggan (c) Fasal (5); dan Fasal (3) tidak boleh dipakai bagi mana-mana tanah itu.

(7) Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menghalang tanah di sesuatu Negeri daripada direzab bagi maksud-maksud persekutuan mengikut apa-apa syarat yang dipersetujui antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri, atau boleh menyentuh kuasa pihak berkuasa yang berkenaan di sesuatu Negeri untuk mengambil mengikut apa-apa undang-undang yang berkuatkuasa pada masa itu, mana-mana tanah milik bagi maksud-maksud persekutuan dengan tiada Kerajaan Persekutuan menghendaki tanah itu di bawah Perkara itu.

(8) Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menghalang pemberian tanah di sesuatu Negeri kepada Persekutuan, mengikut apa-apa terma dan syarat sebagaimana yang dipersetujui di antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri, tanpa suatu kehendak oleh Kerajaan Persekutuan di bawah Perkara ini.

84. *(Dimansuhkan).*

85. *Pemberian kepada Persekutuan tanah yang dirizabkan bagi maksud-maksud persekutuan.*

(1) Jika mana-mana tanah di sesuatu Negeri dirizabkan bagi apa-apa maksud persekutuan, maka Kerajaan

Persekutuan boleh menghendaki Kerajaan Negeri, dan kemudiannya adalah menjadi kewajipan Kerajaan itu, menyebabkan tanah itu diberi kepada Persekutuan untuk selama-lamanya tanpa sekatan-sekatan tentang kegunaan tanah itu, tetapi tertakluk kepada pembayaran premium yang akan ditentukan mengikut Fasal (2) dan kepada pembayaran cukai tanah yang berkenaan pada tiap-tiap tahun.

(2) Premium yang disebutkan dalam Fasal (1) hendaklah sama banyak dengan nilai pasaran tanah itu dikurangkan dengan --

(a) nilai pasaran bagi apa-apa pemajuan yang dilakukan (selain daripada atas perbelanjaan Negeri) semasa tanah itu digunakan bagi maksud-maksud persekutuan; dan

(b) amuan, jika ada, yang telah dibayar oleh Persekutuan, atau yang telah dibayar sebelum Hari Merdeka oleh Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu, berkenaan dengan kos pengambilan apa-apa kepentingan mengenai tanah itu oleh Kerajaan Negeri.

(3) Tanpa menjejaskan Fasal (1), jika mana-mana tanah di sesuatu Negeri dirizabkan bagi apa-apa maksud persekutuan, maka Kerajaan Persekutuan boleh menawarkan untuk melepaskan tanah itu kepada Negeri dengan syarat bahawa Negeri itu membayar Persekutuan nilai pasaran dan amuan yang disebutkan dalam perenggan (a) dan (b) Fasal (2); dan jika Kerajaan Negeri itu menyetujui tawaran itu, maka tanah itu hendaklah terhenti menjadi rizab.

(4) Kecuali sebagaimana yang diperuntukan oleh Perkara ini, tanah di sesuatu Negeri yang dirizabkan bagi maksud-maksud persekutuan tidaklah terhenti daripada dirizabkan sedemikian, dan segala tanah yang dirizabkan sedemikian hendaklah dikawal dan diuruskan oleh atau bagi pihak Kerajaan Persekutuan, dan Kerajaan Persekutuan boleh memberikan apa-apa hak menduduki, mengawal atau menguruskan, atau suatu penyewaan atau pajakan, keseluruhan atau mana-mana bahagian tanah itu, kepada mana-mana orang --

(a) bagi orang itu menggunakan tanah itu untuk apa-apa tempoh bagi maksud persekutuan yang baginya tanah itu dirizabkan, atau bagi apa-apa maksud yang berdampingan atau bersampingan dengannya; atau.

(b) jika Kerajaan Persekutuan tidak dapat kerana apa-apa jua sebab menggunakan tanah buat sementara itu bagi maksud persekutuan yang baginya tanah itu dirizabkan, bagi orang itu menggunakan tanah itu bagi apa-apa maksud selain daripada maksud persekutuan, untuk apa-apa tempoh dan mengikut apa-apa terma dan syarat sebagaimana yang ditentukan oleh Kerajaan Persekutuan.

(5) Dalam Perkara ini sebutan mengenai tanah di sesuatu Negeri yang dirizabkan bagi maksud-maksud persekutuan termasuklah --

(a) mana-mana tanah yang telah dirizabkan sebelum Hari Merdeka mengikut peruntukan-peruntukan mana-mana undang-undang yang ketika itu berkuatkuasa di dalam Negeri itu bagi apa-apa maksud yang telah menjadi suatu maksud persekutuan selepas Hari Merdeka;

(b) mana-mana tanah yang telah dirizabkan bagi apa-apa maksud persekutuan selepas Hari Merdeka mengikut peruntukan mana-mana undang-undang yang sedang berkuatkuasa di dalam sesuatu Negeri;

(c) mana-mana tanah Kerajaan yang disebutkan dalam Fasal (4) Perkara 166 yang telah dimansuhkan itu; dan

(d) mana-mana tanah di sesuatu Negeri yang dirizabkan bagi maksud-maksud persekutuan menurut kuasa Fasal(7) Perkara 83.

86. Pelupusan Tanah Yang Terletak pada Persekutuan.

1) Jika apa-apa kepentingan mengenai tanah adalah terletak pada Persekutuan, atau pada pihak berkuasa awam, bagi apa-apa maksud, maka Persekutuan atau pihak berkuasa awam itu boleh melupuskan kepentingan itu atau apa-apa kepentingan yang lebih kecil mengenai tanah itu kepada mana-mana orang yang didapatinya layak.

2) Jika apa-apa kepentingan mengenai tanah di sesuatu Negeri dilupuskan oleh atau kepada Persekutuan atau mana-mana pihak berkuasa awam menurut Perkara ini atau Perkara 85, maka adalah menjadi kewajipan Kerajaan Negeri itu mendaftarkan transaksi itu dengan sewajarnya.

87. Memutuskan Pertikaian Tentang Nilai Tanah.

(1) Jika berbangkit apa-apa pertikaian antara Kerajaan Persekutuan dengan sesuatu Kerajaan Negeri tentang pembayaran yang akan dibuat oleh atau kepada Persekutuan di bawah Perkara-perkara Bab ini yang tersebut di atas, atau tentang jumlah mana-mana pembayaran itu, maka, atas permintaan Kerajaan Persekutuan atau permintaan Kerajaan Negeri itu, pertikaian itu hendaklah dirujuk kepada Tribunal Tanah yang dilantik mengikut Perkara ini.

(2) Tribunal Tanah hendaklah mengandungi --

(a) seorang pengerusi yang dilantik oleh Ketua Hakim Negara Mahkamah Persekutuan dan yang menjadi, atau telah menjadi, atau layak menjadi, seorang hakim Mahkamah Persekutuan, Mahkamah Rayuan atau Mahkamah Tinggi, atau yang menjadi seorang hakim Mahkamah Besar sebelum Hari Malaysia;

(b) seorang ahli yang dilantik oleh Kerajaan Persekutuan; dan

(c) seorang ahli yang dilantik oleh Kerajaan Negeri.

(3) Amalan dan acara Tribunal Tanah hendaklah diatur menurut kaedah-kaedah mahkamah yang dibuat oleh Jawatankuasa Kaedah atau pihak berkuasa lain yang berkuasa di bawah undang-undang bertulis membuat kaedah-kaedah atau perintah-perintah bagi mengatur amalan dan Mahkamah Persekutuan. (4) Sesuatu rayuan terhadap keputusan Tribunal Tanah mengenai apa-apa soal undang-undang hendaklah dibuat kepada Mahkamah Persekutuan.

88. Pemakaian Perkara 83 hingga 87 bagi Negeri-negeri yang tidak mempunyai Raja.

Perkara 83 hingga 87, apabila dipakai bagi Negeri yang tidak mempunyai Raja adalah berkuatkuasa --

(a) tertakluk kepada apa-apa penyesuaian (jika ada) sebagaimana diperuntukkan dengan undang-undang oleh Parlimen iaitu penyesuaian yang dikehendaki untuk membolehkan Perkara-Perkara itu dipakai (dengan seberapa hampir yang boleh memandang kepada perbezaan-perbezaan tentang sistem pemegangan tanah) sama seperti Perkara-Perkara itu dipakai bagi Negeri-negeri lain; dan

(b) mengenai Negeri-negeri Sabah dan Sarawak, dengan meninggalkan perenggan (a) Fasal (5) dalam Perkara 83.

89. Tanah rezab orang Melayu.

(1) Jika mana-mana tanah disesuatu Negeri yang menjadi tanah rezab orang Melayu sebelum sahaja Hari Merdeka mengikut undang-undang yang ada maka tanah itu boleh terus-menerus menjadi tanah rezab orang Melayu mengikut undang-undang itu sehingga selainnya diperuntukkan oleh Badan Perundangan Negeri itu dengan suatu Enakmen --

a) yang diluluskan oleh sebilangan besar daripada bilangan semua ahli Dewan Negeri itu dan dengan undi tidak kurang daripada dua pertiga daripada ahli-ahli yang hadir dan mengundi; dan

b) yang dipersetujui dengan ketetapan tiap-tiap satu Majlis Parlimen yang diluluskan oleh sebilangan besar daripada bilangan semua ahli Majlis Parlimen itu dan dengan undi tidak kurang daripada dua pertiga daripada ahli-ahli yang mengundi.

(1A) Sesuatu undang-undang yang dibuat di bawah Fasal (1) yang membuat peruntukan mengenai perlucutan hak atau perkembalian kepada Pihak Berkuasa Negeri, atau mengenai perlucutan, keempunyaan sesuatu tanah rezab orang Melayu, atau sesuatu hak atau kepentingan mengenainya, disebabkan seseorang, atau sesuatu perbadanan, syarikat atau lain-lain badan (sama ada diperbadankan atau tidak diperbadankan) yang memegangnya terhenti menjadi layak atau kompeten di bawah undang-undang berkaitan yang berhubung dengan tanah rezab orang Melayu untuk memegangnya, tidak boleh menjadi terbatal semata-mata oleh sebab berlawanan dengan Perkara 13.

2) Mana-mana tanah di sesuatu Negeri yang pada masa itu bukan tanah rezab orang Melayu mengikut undang-undang yang ada dan yang belum dimajukan atau dicucuk tanam boleh diisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu mengikut undang-undang itu: Dengan syarat bahawa--

(a) jika mana-mana tanah di sesuatu Negeri adalah diisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu di bawah Fasal ini, maka suatu keluasan tanah yang sama dengan luas tanah itu dalam Negeri itu, yang belum dimajukan atau dicucuk tanam hendaklah diadakan untuk diberi milik kepada umum; dan

(b) jumlah luasnya tanah di sesuatu Negeri yang pada masa itu diisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu di bawah Fasal ini tidak boleh pada bila-bila masa lebih daripada jumlah luasnya tanah di Negeri itu yang telah diadakan untuk diberi milik kepada umum menurut perenggan (a).

3) Tertakluk kepada Fasal (4), Kerajaan mana-mana Negeri boleh, mengikut undang-undang yang ada, mengisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu--

(a) mana-mana tanah yang diambil oleh Kerajaan itu dengan cara perjanjian bagi maksud itu;

(b) mana-mana tanah lain, apabila permohonan dibuat oleh tuannya, dan dengan persetujuan tiap-tiap orang yang ada mempunyai sesuatu hak atau kepentingan mengenainya; dan hendaklah, mengikut undang-undang yang ada, dengan serta-merta mengisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu, jika mana-mana tanah terhenti menjadi tanah rezab orang Melayu, mana-mana tanah lain yang serupa jenisnya dengan tanah itu dan seluas tidak lebih daripada luas tanah itu.

(c) (dimansuhkan)

4) Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh membenarkan mana-mana tanah diisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu jika pada masa pengisytiharan itu tanah itu dipunyai atau diduduki oleh seseorang yang bukan orang Melayu atau jika pada masa itu seseorang yang bukan orang Melayu ada mempunyai apa-apa hak atau kepentingan mengenai tanah itu.

5) Dengan tidak menyentuh Fasal (3), Kerajaan mana-mana Negeri boleh, mengikut undang-undang, mengambil tanah untuk menempatkan orang-orang Melayu atau kaum-kaum lain, dan menubuhkan amanah-amanah bagi maksud itu.

6) Dalam Perkara ini "tanah rezab orang Melayu" ertinya tanah yang direzab untuk diberimilik kepada orang-orang Melayu atau kepada bumiputera-bumiputera bagi Negeri di mana tanah terletak; dan "orang Melayu" termasuk seseorang yang disifatkan sebagai seorang Melayu bagi maksud-maksud merezab tanah di bawah undang-undang bagi Negeri di mana ia bermastautin.

7) Perkara ini hendaklah berkuatkuasa tertakluk kepada Perkara 161A walau apa pun peruntukan lain yang ada dalam Perlembangan ini; tetapi (dengan tidak menyentuh apa-apa peruntukan lain itu) tiada sesuatu tanah boleh disimpan atau diisytiharkan sebagai tanah rezab orang Melayu kecuali sebagaimana diperuntukkan oleh Perkara ini dan Perkara 90.

8) Peruntukan-peruntukan Perkara ini terpakai bagi Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur sama caranya seperti ianya terpakai bagi sesuatu Negeri, dikecualikan bahawa Fasal (1) dalam pemakaiannya bagi Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur hendaklah diubahsuai supaya berbunyi yang mana-mana tanah dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur yang sebelum sahaja Hari Merdeka adalah tanah rezab orang Melayu mengikut undang-undang yang ada bolehlah diteruskan sebagai tanah rezab orang Melayu mengikut undang-undang itu sehingga diperuntukkan selainnya melalui Akta Parlimen yang diluluskan dengan kelebihan suara jumlah bilangan ahli setiap Majlis Parlimen dan dengan undi tidak kurang daripada dua pertiga daripada ahli-ahli yang hadir dan mengundi dalam setiap Majlis Parlimen itu.

90. Peruntukan Khas Mengenai Tanah Adat Di Negeri Sembilan Dan Melaka, Dan Tanah Pegangan Orang Melayu Di Terengganu.

(1) Tiada apa-apa jua dalam Perlembagaan ini boleh menyentuh sahnya apa-apa sekatan yang dikenakan oleh undang-undang ke atas pemindahan-milik atau pemajakan tanah adat Negeri Sembilan atau negeri Melaka, atau pemindahan-milik atau pemajakan apa-apa kepentingan mengenai tanah itu.

(1A) Bagi maksud Fasal (1) - (a) "pemindahan-milik" termasuklah gadaian, perpindahan atau perletakan, atau perwujudkan sesuatu lien atau amanah, atau permasukan sesuatu caveat, atau apa-apa bentuk lain urusan atau pelupusan dari apa-apa jua perihal atau jenis; dan (b) "pajakan" termasuklah sesuatu tenansi dari apa-apa jua bentuk atau jangka masa.

2) Walau apa pun yang terkandung dalam Perlembangan ini, undang-undang yang ada di Negeri Terengganu mengenai tanah pegangan orang Melayu hendaklah terus-menerus berkuatkuasa sehingga selainnya diperuntukkan oleh Badan Perundangan Negeri itu dengan suatu Enakmen yang diluluskan dan dipersetujui seperti tersebut dalam Fasal (1) Perkara 89.

3) Apa-apa juga Enakmen Badan Perundangan Negeri Terengganu itu boleh membuat peruntukan bagi tanah rezab orang Melayu yang bersamaan dengan undang-undang yang ada berkuatkuasa di mana-mana Negeri lain yang ada mempunyai Raja; dan dalam hal yang demikian Perkara 89 tersebut hendaklah berkuatkuasa mengenai Terengganu dengan tertakluk kepada pengubahsuaian-pengubahsuaian yang berikut, iaitu--

(a) dalam Fasal (1), sebutan mengenai tanah yang sebelum sahaja Hari Merdeka ialah rezab orang Melayu mengikut undang-undang yang ada hendaklah digantikan dengan sebutan mengenai tanah yang sebelum sahaja daripada diluluskan Enakmen tersebut itu ialah suatu tanah pegangan orang Melayu; dan

(b) tertakluk sebagaimana tersebut di atas, apa-apa sebutan mengenai undang-undang yang ada hendaklah ditafsirkan sebagai sebutan mengenai Enakmen tersebut.

91. Majlis Tanah Negara.

- (1) Maka hendaklah ada suatu Majlis Tanah Negara yang mengandungi seorang Menteri sebagai Pengerusi, seorang wakil dari tiap-tiap satu Negeri yang dilantik oleh Raja atau Yang diPertuan Negeri, dan beberapa orang wakil bagi Kerajaan Persekutuan yang dilantik oleh Kerajaan Persekutuan tetapi, tertakluk kepada Fasal (5) Perkara 95E, bilangan wakil-wakil bagi Kerajaan Persekutuan tidak boleh lebih daripada sepuluh.
- (2) Pengerusi boleh mengundi mengenai apa-apa soal dalam mesyuarat Majlis Tanah Negara tetapi tidak mempunyai undi pemutus.
- (3) Majlis Tanah Negara hendaklah dipanggil bermesyuarat oleh pengerusi beberapa kali yang difikirkannya perlu tetapi sekurang-kurangnya satu mesyuarat hendaklah diadakan pada tiap-tiap tahun.
- (4) Jika pengerusi atau seseorang wakil bagi sesuatu Negeri atau bagi Kerajaan Persekutuan tidak dapat hadir dalam sesuatu mesyuarat, maka pihak berkuasa yang melantiknya itu boleh melantik seorang lain untuk mengambil tempatnya dalam mesyuarat itu.
- (5) Adalah menjadi kewajipan Majlis Tanah Negara membentuk, dari semasa-ke semasa, dengan berunding dengan Kerajaan Persekutuan, Kerajaan-Kerajaan Negeri dan Majlis Kewangan Negara, suatu dasar negara untuk memajukan dan mengawal penggunaan tanah di seluruh Persekutuan bagi maksud perlombongan, pertanian, perhutanan atau apa-apa maksud lain, dan untuk mentadbirkan apa-apa undang-undang mengenainya; (dan Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-Kerajaan Negeri hendaklah mengikut dasar yang dibentuk itu).
- (6) Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan mana-mana Negeri boleh berunding dengan Majlis Tanah Negara mengenai apa-apa perkara lain berhubung dengan penggunaan tanah atau mengenai apa-apa undang-undang yang dicadangkan mengenai tanah atau mengenai pentadbiran mana-mana undang-undang itu, dan adalah menjadi kewajipan Majlis Tanah Negara menasihatkan Kerajaan itu mengenai mana-mana perkara itu.

Bab 5 - Pembangunan Negara
92. Rancangan Pembangunan Negara

(1) Jika, selepas sesuatu syor diterima daripada suatu jawatankuasa pakar dan selepas rundingan diadakan di antara Majlis Kewangan Negara, Majlis Tanah Negara dan Kerajaan mana-mana Negeri berkenaan, Yang diPertuan Agong berpuas hati bahawa adalah mendatangkan faedah bagi kepetningan negara dijalankan sesuatu rancangan pembangunan di mana-mana kawasan atau di kawasan-kawasan dalam satu atau beberapa buah Negeri maka Yang diPertuan Agong boleh, selepas menyiarkan rancangan itu, mengisytiharkan kawasan atau kawasan-kawasan itu sebagai kawasan pembangunan; dan kemudiannya Parlimen adalah berkuasa melaksanakan rancangan pembangunan itu atau mana-mana bahagiannya walaupun mana-mana perkara yang dimaksudkan oleh rancangan itu adalah perkara-perkara yang, jika tidak kerana Perkara ini, hanya Negeri-negeri sahaja berkuasa membuat undang-undang mengenainya.

(4) Dengan tidak menyentuh kuasa Kerajaan Persekutuan di bawah mana-mana Perkara lain untuk menghendaki apa-apa kepentingan mengenai tanah diambil atau diberi abgi maksud persekutuan, Kerajaan Persekutuan boleh dari semasa kesemasa menghendaki direzab, setakat mana yang dinyatakannya, mana-mana tanah dalam sesuatu kawasan pembangunan yang tidak diduduki oleh orang-orang persendirian; akan tetapi apa-apa kekurangan hasil tahunan yang di terima oleh Negeri oleh kerana tanah direzabkan sedemikian hendaklah diganti kepada Negeri itu oleh Persekutuan.